

Sygn. akt III U 48/14

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Anna Kicman

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Maziarczyk - Kotwica

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2014 r. w Przemyślu

na rozprawie

sprawy E. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o emeryturę

na skutek odwołania E. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 21 listopada 2013 r., **znak:** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy E. M. prawo do emerytury, począwszy od dnia 1 września 2013 r.

Sygn. akt III U 48/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 kwietnia 2014 r.

Decyzją z dnia 21 listopada 2013 r., znak:(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy E. M. przyznania emerytury.

W podstawie prawnej powołano art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

(Dz. U. z 2009 Nr 153, poz. 1227 ze zm.) oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

W uzasadnieniu wskazano, że Zakład odmówił przyznania emerytury, ponieważ na dzień 1 stycznia 1999 r. nie został udowodniony 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Za udowodniony okres pracy w szczególnych warunkach Zakład zaliczył okres od 1 lutego 1980 r. do 30 listopada 1985 r. Ponadto ZUS przyjął za udowodniony na dzień 1 stycznia 1999 r. staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, w tym w szczególnych warunkach w wymiarze 5 lat i 10 miesięcy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca E. M..

Na uzasadnienie swojego stanowiska wnioskodawca podał, że wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego w okresie od 14 października 1977 r. do 25 maja 1988 r. w Przedsiębiorstwie (...), w okresie od 26 maja 1988 r. do 31 sierpnia 1992 r. w Igłopol R. oraz od 3 czerwca 1994 r. do 5 maja 1996 r. w (...) (...) -Budowlane (...) B. B..

Wnioskodawca wskazał, iż zakłady pracy już nie istnieją i nie jest w stanie przedłożyć wymaganych świadectw prac wykonywanych w szczególnych warunkach. Na potwierdzenie charakteru zatrudnienia powołał się na zeznania świadków.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że wnioskodawca urodził się w dniu (...), a zatem spełnił warunek wymaganego wieku emerytalnego w dniu (...) r., we wniosku emerytalnym oświadczył, że nie przystąpił do OFE, a na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnił 25 lat ogólnego stażu pracy. Nie udowodnił natomiast 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a jedynie 5 lat i 10 miesięcy. ZUS wskazał, że wnioskodawca za sporne, podane w odwołaniu okresy pracy nie przedłożył świadectw pracy w szczególnych warunkach. Odnośnie okresu zatrudnienia przypadającego od 14 października 1977 r. do 25 maja 1988 r. (10 lat, 7 miesięcy i 13 dni) w Przedsiębiorstwie (...), organ rentowy wskazał, że w aktach istnieje jedynie ogólne świadectwo pracy z dnia 25 maja 1988 r., z którego wynika jedynie, że wnioskodawca zatrudniony był w tym zakładzie pracy jako kierowca samochodowy. W dniu 30 września 2013 r. wnioskodawca przedłożył akta osobowe, jednak z nich nie wynika, aby wnioskodawca pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o pojemności powyżej 3,5 tony. Okres ten nie może ulec wliczeniu do pracy w szczególnych warunkach. Odnośnie okresu zatrudnienia od 26 maja 1988 r. do 31 sierpnia 1991 r., kiedy wnioskodawca pracował w (...) R. jako kierowca organ rentowy wskazał, że świadczy o tym ogólne świadectwo pracy z dnia 31 grudnia 1990 r. oraz z dnia 27 czerwca 1991 r. W dniu 30 września 2013 r. wnioskodawca przedłożył akta osobowe, jednak z nich nie wynika, aby wnioskodawca pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o nośności powyżej 3,5 tony. Ponadto wbrew twierdzeniom wnioskodawcy, że w firmie (...) B. B. (2) wnioskodawca pracował w okresie od 15 marca 1996 r. do 31 października 1998 r. (2 lata, 7 miesięcy i 17 dni), w ogólnym świadectwie pracy z dnia 31 października 1998 r. pracodawca wykazał, że E. M. pracował jako kierowca samochodu ciężarowego, jednak nie wykazano, że praca ta była pracą w szczególnych warunkach.

Sąd Okręgowy w Przemyślu – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca E. M., ur. (...), w dniu 30 września 2013 r. złożył wniosek o emeryturę, zaznaczając w nim, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Wnioskodawca przedłożył dokumentację potwierdzającą przebieg zatrudnienia, z której wynikało, że: był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w R. Filia w J.

w okresie od 14 października 1977 r. do 25 maja 1988 r. na stanowisku kierowcy samochodowego (na świadectwie pracy z dnia 20 września 2013 r. pracodawca w punkcie 4, ppkt h zaznaczył, że wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach); był zatrudniony w (...) Zakładach (...) w D. (...) w J. w okresie od 26 maja 1988 r. do 31 grudnia 1990 r. na stanowisku kierowcy; był zatrudniony w Kombinacie (...) w D. (...) Handlowe (...) w J. – w likwidacji w okresie od 1 stycznia 1991 r. do 31 sierpnia 1991 r. (z tym że okres wypowiedzenia skrócono do 30 czerwca 1991 r.) na stanowisku kierowcy; był zatrudniony w firmie (...) B. B. (2) w R. w okresie od 15 marca 1996 r. do 31 października 1998 r. w wymiarze pełnego etatu na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego.

Wnioskodawca przedłożył organowi rentowemu również dokumentację z akt osobowych z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w R. Filia w J.. Wynika z nich,

że w dniu 14 października 1977 r. została zawarta umowa o pracę na podstawie, której wnioskodawca został zatrudniony w Filii (...)

w J. na 14-dniowy okres próbny, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku kierowcy samochodowego, a pracę miał podjąć w dniu 14 października 1977 r. Następnie w dniu 28 października 1977 r. została zawarta umowa o pracę na podstawie której wnioskodawca został zatrudniony w Filii (...) w J. na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, powierzono mu obowiązki kierowcy samochodowego, a do pracy miał się zgłosić w dniu 28 października 1977 r.

Wnioskodawca przedłożył również akta osobowe z okresu zatrudnienia w (...) w R.. Wynika z nich, że w dniu 26 maja 1988 r. została zawarta umowa o pracę, na podstawie której wnioskodawca został zatrudniony w Kombinacie (...) w D. (...) w J. na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze godzin, powierzono mu obowiązki kierowcy, a pracę miał rozpocząć w dniu 26 maja 1988 r. Takie też stanowisko wynika ze znajdujących się w tych aktach osobowych kolejnych angaży i umów o pracę.

Wnioskodawca przedłożył Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych ponadto świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 20 września 2013 r. wystawione przez (...) S.A. w R., z którego wynika, że wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...)

w R. Filia J. w okresie od dnia 14 października 1977 r. do 25 maja 1988 r. i w tym okresie od dnia 1 lutego 1980 r. do 30 listopada 1985 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę z wykazu A, Dział VIII, poz. 2, na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego

o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony wymienionym

w wykazie A, Dziale VIII, poz. 2, pkt 2 stanowiącym załącznik nr 3

do zarządzenia nr 19 Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 10 listopada 1986 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach.

Na podstawie całości zgromadzonej w aktach rentowych dokumentacji, ZUS wydał zaskarżoną decyzję z dnia 21 listopada 2013 r.

Organ rentowy przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. okresy nieskładkowe w wymiarze 7 miesięcy i 19 dni; składkowe – 24 lata, 3 miesiące i 17 dni; uzupełniające – rola – 2 lata, 5 miesięcy i 17 dni; łącznie w wymiarze 25 lat, w tym w szczególnych warunkach w wymiarze 5 lat i 10 miesięcy.

Dowód – akta emerytalne wnioskodawcy:

- wniosek emerytalny z dnia 30.09.2013 r.,

- świadectwa pracy,

- dokumentacja z akt osobowych z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w R. Filia w J., w Kombinacie (...) w D. (...)

w J.,

- świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 20.09.2013 r. wystawione przez (...) S.A. w R.,

- decyzja ZUS z dnia 21.11.2013 r.

Sąd ustalił nadto, że wnioskodawca E. M. był zatrudniony

w Przedsiębiorstwie (...) w R. Filia w J. w okresie od 14 października 1977 r. do 25 maja 1988 r. Początkowo jeździł samochodem marki (...). Natomiast od początku 1978 r., a więc od kiedy uzyskał prawo jazdy uprawniające do kierowania samochodami ciężarowymi, pracował jako kierowca samochodu ciężarowego marki (...) o ładowności powyżej 5 ton. Zajmował się transportem różnych materiałów spożywczych i budowlanych - mąki, piasku, węgla, woził tekstylia, skóry, artykuły papiernicze. Rozwoził artykuły spożywcze na terenie województwa dostarczane do sklepów. Wnioskodawca pracował w tym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a nawet

w nadgodzinach.

W okresie od 26 maja 1988 r. do 31 sierpnia 1991 r. wnioskodawca był zatrudniony w Kombinacie (...) w D. (...) w J. (...) w R.. Wnioskodawca pracował jako kierowca samochodu ciężarowego marki (...) - chłodnia o ładowności 5 ton i marki (...) o ładowności powyżej 8 ton. Przewoził artykuły spożywcze, materiały budowlane – cement, żwir, piasek. Wnioskodawca w tym charakterze pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W okresie od 15 marca 1996 r. do 31 października 1998 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) (...) B. B. (2) w R.. Wnioskodawca pracował jako kierowca samochodu ciężarowego marki (...) – wywrotka z przyczepą. Samochód miał ładowność około 10 ton, a przyczepa dodatkowo – 8 ton. Przewoził najczęściej kamień z O., S.. Rozwoził ten kamień w miejsca budowy dróg. Wnioskodawca w tym charakterze pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Dowód:

- akta osobowe wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w R. Filia w J.,
- akta osobowe wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w Kombinacie (...) w D. (...) w J.,
- akta osobowe wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w Roboty Budowlane (...) B. B. (2) w R.,
- zeznania świadka M. B.,
- zeznania świadka Z. B.,
- zeznania świadka J. M.,
- zeznania świadka S. S.,
- zeznania świadka B. B. (2),
- przesłuchanie wnioskodawcy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych, aktach osobowych wnioskodawcy, których domniemanie prawdziwości wynika z art. 244 i nast. k.p.c., a ponadto ich wiarygodność nie została obalona przez żadną ze stron.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków M. B. i Z. B.

co do faktu zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...) w R. Filia w J., zeznaniom świadków M. B., Z. B., J. M. i S. S.

co do faktu zatrudnienia wnioskodawcy w Kombinacie (...) w D. (...) w J., zeznaniom świadka B. B. (2) co do faktu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) (...) B. B. (2) w R.. Sąd uznał zeznania tych świadków za logiczne, spójne, wynika z nich jednoznacznie, w jakim charakterze i przy jakich pracach był zatrudniony wnioskodawca w poszczególnych zakładach pracy w spornych okresach. Sąd dał wiarę ponadto zeznaniom wnioskodawcy, jako spójnym, logicznym, znajdującym potwierdzenie w dowodach z dokumentów i w zeznaniach przesłuchanych w sprawie świadków, co do faktu zatrudnienia w spornych okresach w poszczególnych zakładach pracy oraz w zakresie charakteru jego zatrudnienia i powierzonych mu obowiązków.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy E. M. należy uznać za uzasadnione.

Na podstawie art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U.

z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego

w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2 art. 184).

Zgodnie z art. 32 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa

w ust. 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3.

Przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub

w szczególnym charakterze nie uwzględnia się: okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (art. 32 ust. 1a pkt 1).

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1,

za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości

dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (art. 32 ust. 2).

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (ust. 4 art. 32).

Przepisy dotychczasowe to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.

w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43

ze zm.) - pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach określonych w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeśli osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Ponadto według § 2 ust. 1 cyt. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych

w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach

lub w szczególnym charakterze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W myśl § 3 powołanego rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia.

Istotą sporu w niniejszej sprawie była kwestia ustalenia, czy wnioskodawca był zatrudniony, co najmniej 15 lat w warunkach szczególnych.

Z akt sprawy wynika, że ZUS nie kwestionował spełnienia przez wnioskodawcę innych warunków niezbędnych do nabycia prawa do emerytury, na podstawie wyżej powołanych przepisów, a więc ukończenia 60 roku życia w dniu (...), uzyskania ogólnego stażu pracy w wymiarze 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych na dzień 1 stycznia 1999 r. oraz nie przystąpienia do OFE. Ponadto organ rentowy uznał za udowodniony okres pracy w szczególnych warunkach od 1 lutego 1980 r. do 30 listopada 1985 r. z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w R. Filia w J..

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że wnioskodawca E. M. był zatrudniony w szczególnych warunkach:

- w Przedsiębiorstwie (...)

w R. Filia w J. w okresie od 1 stycznia 1978 r. do 25 maja 1988 r., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (w wymiarze 10 lat, 4 miesiące i 25 dni),

- w Kombinacie (...) w D. (...) w J. w okresie od 26 maja 1988 r. do 31 sierpnia 1991 r., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (w wymiarze 2 lata, 3 miesiące i 5 dni),

- w (...) (...) B. B. (2) w R.

w okresie od 15 marca 1996 r. do 31 października 1998 r., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (w wymiarze 2 lata, 7 miesięcy i 17 dni).

Wskazane wyżej stanowisko wymienione zostało w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) w wykazie A, Dziale VIII –

„W transporcie i łączności”, poz. 2 – „Prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów” oraz w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 19 Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 10 listopada 1986 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w wykazie A, Dziale VIII, poz. 2, pkt 1 – „kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony” i w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w wykazie A, Dziale VIII, poz. 2, pkt 1 – „kierowca samochodu ciężarowego

o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony”.

Podkreślić należy, iż w postępowaniu wszczętym odwołaniem od decyzji organu rentowego Sąd kieruje się regulami dowodzenia określonymi

w art. 227-309 k.p.c., zwłaszcza że w przepisach regulujących postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych (art. 477⁸ i nast. k.p.c.)

nie ma jakichkolwiek odrębności lub ograniczeń. Przeciwnie, art. 473 § 1 k.p.c. stanowi, że w sprawach z tego zakresu nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu ze świadków i z przesłuchania stron, co oznacza, że fakty, od których uzależnione jest prawo do emerytury

i renty oraz wysokość tych świadczeń, mogą być wykazywane wszelkimi środkami dowodowymi, w tym także zeznaniami świadków i stron.

Z poczynionych wyżej ustaleń wynika, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał łącznie ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych, a tym samym spełnił wszystkie przesłanki niezbędne do przyznania mu prawa do emerytury w świetle wyżej powołanych przepisów.

Zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z FUS, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca,

w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

W niniejszej sprawie wnioskodawca wszystkie przesłanki do nabycia świadczenia spełnił od dnia 1 września 2013 r., a więc od pierwszego dnia miesiąca, w którym zgłoszono wniosek emerytalny.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

w związku z powołanymi wyżej przepisami prawa orzeczono, jak w sentencji wyroku.